

[Thisted Knudsen.]

Grundejerne. Jeg tror ikke, man skal gaa den Vej, for den tjener i Virkeligheden intet fornødt Formaal.

Grundejerne har i og for sig gjort et stort Stykke Arbejde ude i Provinsbyerne, for at denne Lov skulde blive udnyttet bedst muligt. Det er et Spørgsmaal, om det Propagandaarbejde, som blev foretaget i November og December Maaned, kan gentages, men ikke desto mindre anser jeg det for absolut paakrævet, at der bliver sat et Propagandaarbejde i Gang igen.

Naar Lovens Hovedpersoner, Grundejerne, holdt sig beskedent tilbage, skyldes det vel flere forskellige Omstændigheder. Københavns Grundejerforening har i en Skrivelse til det af Folketinget nedsatte Udvalg peget paa nogle af de Omstændigheder, der efter Foreningens Opfattelse bidrog til, at Grundejerne ikke udnyttede Loven. Man pegede i denne Forbindelse paa, at mange Grundejere manglede likvid Kapital, at de stigende Omkostninger for Grundejerne gjorde det vanskeligt for dem selv at tilskyde de nødvendige Penge for at faa Arbejde i Gang. Jeg tror imidlertid ikke, at denne Betragtning er helt rigtig. Det er vist kun et Faatal af Grundejere, som er saaledes stillede, at de ikke kan tilvejebringe det nødvendige for at faa foretaget de fornødne Reparationer paa deres Ejendomme. Men i hvert Tilfælde har den højtærede Indenrigsminister nu paa en Række Omraader stillet sig forstaaende over for den Kritik, som er rejst fra Grundejerforeningernes Side, og man maa have Lov til at sige, at var Loven af 1940 et fordelagtigt Tilbud for Grundejerne, saa er det i Dag med den Skikkelse, Loven har, med de større Tilskud og tillige med de større Laan og i det hele med den Mildhed, der nu er over Bestemmelserne, et endnu bedre Tilbud. Jeg er enig i den Betragtning, der er gjort gældende i Folketinget, at man maa have Lov til at sige, at dette er det uigenkaldelig sidste Tilbud, nu er man fra Statens Side gaaet saa vidt, at man ikke kan forvente yderligere Indrømmelser. Der er ogsaa hævdet den Anskuelse, at nogle Ejere holdt sig tilbage, fordi de ikke brød sig om af forskellige Grunde at modtage offentlig Støtte til Reparationsarbejder o. s. v. Det er Gang paa Gang over for denne Anskuelse slaaet fast, at det offentlige først og fremmest yder disse Tilskud i sin egen velforstaaede Interesse, nemlig for at fremskaffe det mest mulige Arbejde, og det bør derfor siges igen —

og jeg synes, det bør siges kraftigt —, at den, der ikke udnytter denne Lov og ikke sætter Arbejde i Gang, gør i Virkeligheden en daarligere Gerning over for Samfundet end den Grundejer, som, selv om han har Raad til det, udnytter Loven, ikke alene i sin egen Interesse, men ogsaa i Samfundets Interesse.

Med disse Bemærkninger kan jeg anbefale de foreslaaede Ændringer til Tingets Vedtagelse.

Malchau: Det er rigtigt, som det ogsaa er sagt nu, at i det Lovkompleks, der blev behandlet og vedtaget her i Efteraaret, og som gik ud paa at søge at fremme Beskæftigelsen mest muligt gennem sunde og nyttige Arbejder, var dette Forslag om Støtte til Bygningsstandsættelse o. s. v. vel nok en af de Foranstaltninger, om hvilken alle sagde: Her er noget af det helt rigtige. Men det viste sig alligevel hurtigt, at der maatte være visse Mangler ved Loven, thi den fik ikke den Udnyttelse, som man paa Forhaand havde ventet og haabet. Den blev med andre Ord ikke saa lidt af en Skuffelse. Dersom Loven skulde virke efter sin Hensigt, var en Revision og dermed en Forbedring deraf altsaa paakrævet. Dette blev man ogsaa hurtigt klar over fra alle Sider, og derfor fremkom dette Forslag til en Ændring af Loven, som i Dag er til Behandling her i Tinget. Dette Forslag har faaet en meget grundig Behandling i det andet høje Ting, og der er derfor ikke Grund til her at udbyde Debatten.

Der er under Behandlingen i Folketinget kommet nogle Ændringer til Forslaget, som kun kan betegnes som Forbedringer. Bl. a. er der sket det, at Tilskuddet er blevet forhøjet fra 30 til 35 pCt. Jeg vil være tilbøjelig til at tro, at man endda kunde være gaaet lidt højere med Tilskuddet, men jeg vil alligevel mene, at bl. a. som Følge af denne Forhøjelse er Loven i sin Helhed nu saaledes, at den byder de bedst mulige Betingelser for at kunne blive anvendt i fuld Udstrækning; den maa nu virke opmuntrende i Retning af at sætte Arbejde i Gang. Udvidelsen af Lovens Omraade paa andre Punkter end med Hensyn til Tilskuddet, den Maade, hvorpaa flere Bygninger er blevet inddraget under Loven, betyder ogsaa et stort Fremskridt. Loven maa da i den Periode, der er tilbage, kunne blive udnyttet fuldt ud.

Det blev fremhævet af det ærede Medlem Hr. Bender, at der maa være en